

mene, at de lønningsmæssigt set ikke er naaet paa et saa højt Trin, som de kunde have ventet i Forhold til den Prisstigning, vi faktisk har haft siden 1908. Til Gengæld er der nu tillagt Assistentklassen et Trøsttillæg. Man havde fra den Side ønsket Oprykning i en højere Klasse, men Kommissionen har givet Grunde for, at man ikke har ment at kunne efterkomme dette Ønske. De har saa faaet Trøsttillæget. Jeg vil kun forvare mig imod, at man deri skulde se nogen Berettigelse for Administrationen til at hævde, at de, der er naaet saa vidt, at de har faaet dette Trøsttillæg, ikke skulde have samme Ret til Avanceemnt som andre. Visse for ikke længe siden stedfundne Begivenheder indenfor Postvæsenet kunde berettigede til at sige, at selvfølgelig har alle lige Adgang til Avancement uanset dette Tillæg.

Det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen) fremkom i Gaar med en Oplysning, som vakte en vis Opsigt, og som Ordføreren for det radikale Venstre (Koføed) har taget Afstand fra, nemlig at de foreslaaede Lønninger ikke byder Tjenestemændene saa meget, som de har i Øjeblikket. Hvis jeg for Assistentklassen skulde anstille samme Beregning, som det ærede Medlem anstillede for Postbudeklassen, har Assistentklassen i det paagældende Tidsrum faaet en Lønforbedring i Aar af 95 pCt., medens den efter Lovforslaget faar en Forbedring af 79 pCt. — jeg tænker stadig paa Provinsen. Man vil deraf forstaa, at det vilde have ganske overordentlig store økonomiske Følger, hvis man skulde følge den Anvisning, det ærede Medlem fra Fredericia gav. Jeg tror imidlertid, at der er noget undskyldeligt eller forklarligt i, at en saadan Misforstaaelse har kunnet fremkomme — den ærede Ordfører for det radikale Venstre omtalte det ikke —, thi vi ved, at det i alt Fald har været fremme i Pressen, at det Dyrtdistillæg, de nu har faaet, skulde gælde som en Slags Erstatning, fordi Lønningsloven ikke har faaet tilbagevirkende Kraft fra 1. April. Det har derfor kunnet ligge ret nær for visse at regne med, hvorledes Lønningen i dette Tidsrum har forholdt sig i Sammenligning med den, som bydes efter Forslaget. Paa den anden Side kunde man sige, at det store Tillæg faktisk blev udbetalt i Løbet af et Kvartal, saa det ærede Medlem kunde være kommet til et endnu kraftigere Resultat, hvis han havde regnet med, hvad vi faar i indeværende Kvartal. Derfor maa jeg overfor dette Spørgsmaal sige, at jeg tror, det havde været heldigt, om det i vedkommende Lovforslag eller

under Behandlingen udtrykkelig var blevet præciseret, at det her drejede sig om et Lovforslag, der ikke havde Henhold til noget bestemt Tidsrum.

Flere af de socialdemokratiske Talere har udtalt sig i Retning af, at man endnu ikke var kommet tilstrækkelig højt op med Lønningerne for de første Klasser, medens man havde givet de højere Klasser for meget. Jeg tror ikke, at man har Ret i den Kritik overfor Lønningskommissionen, thi naar det faktiske Forhold er, at de højeste Lønninger har faaet et Tillæg af 60 pCt. og de laveste et Tillæg af 180 pCt., er der jo sket en ganske overordentlig stor Hensyntagen netop til de lavest lønnede Klasser. Vi har ogsaa fra alle Sider været klare over, at det særlig er de lavest lønnede, der skal hjælpes, saaledes at de kan klare sig, selv om der indtræder en eller anden Forstyrrelse, Sygdom eller lignende. Thi Haandens Arbejdere, i det hele taget de lavere Lønklasser, er vi ikke tjente med at give en Løn, der lige er til det allernødtørftigste, og navnlig tror jeg, vi har faaet en god Belæring i de senere Aar i saa Henseende. Vi maa naa dertil, at enhver faar en saadan Løn, at han kan leve deraf. Men overfor den Tendens, som synes at være oppe, at man skal tage det mindst mulige Hensyn til Uddannelsen, tror jeg dog, vi her er naaet et godt Skridt hen imod dette at hjælpe de lavere Klasser, og at der ikke er Grund til at animere til fortsat at gaa i den Retning, at man ikke skal tage rimeligt Hensyn til Uddannelsen. Jeg vil henstille til Socialdemokraterne, hvis de ønsker at naa videre ad den Vej, at der ikke skal tages noget Hensyn eller dog kun overmaade ringe Hensyn til, hvilken Uddannelse en Mand har, at de saa anstiller deres Forsøg ikke overfor Staten, men paa mindre Omraader, i de Kommuner, hvor de har Magten, og hvor de har Ansvar, og der søger at lønne ens, f. Eks. Finansborgmesteren og Lygtetænderen, for at se, hvordan det System vil virke ført ud i sin yderste Konsekvens.

Jeg tror i det hele taget, som jeg sagde før, at det er et godt Lovforslag, der her foreligger. Der er kommet Henvendelser til mig, som sikkert til de fleste af Tingets Medlemmer, om, at baade denne og hin er blevet deplaceret, og foreløbig har jeg Grund til at tro, at der er sket visse Fejltagelser, men jeg tror ikke, de er større, end at de sikkert vil kunne rettes. Jeg ser, at Kommissionen har afvist Tanken om for Civiltaterne samtidig med Lovforslagets Genneførelse at foretage en Regulering af Æmbederne, uagtet man har gjort en Henstilling